

[Statsministeren]

med Folketingets partier om den økonomiske politik, har der været enighed om, at der er brug for en stærk og samlet indsats, som kan nedbringe arbejdsløsheden og standse gældsætningen til udlandet. Der er også enighed om, at opbygningen af det indre marked stiller dansk økonomi over for nye udfordringer, som kræver handling.

Jeg går ud fra, at der stadig er en fælles forståelse om, at denne store opgave bedst løses gennem et bredt samarbejde.

KVR-regeringen har hele tiden arbejdet for at skabe et bredt flertal i Folketinget. Det er endnu ikke lykkedes, men vi giver ikke op. Jeg er nemlig sikker på, at der er et udbredt ønske i befolkningen om, at vi finder sammen og skaber holdbare og retfærdige løsninger.

Både regeringen og Socialdemokratiet fremlagde i foråret omfattende økonomiske planer. På det grundlag har vi ført en lang række forhandlinger. Regeringen har flere gange omformuleret sit oplæg for at imødekomme visse af Socialdemokratiets synspunkter.

Den 13. oktober fremlagde regeringen et nyt samlet oplæg til økonomisk reform, og det fremlægges hermed for Folketingets medlemmer. Efter regeringens opfattelse er det et godt grundlag for de videre forhandlinger, men det mente Socialdemokratiet ikke, hvorfor forhandlingerne blev afbrudt.

Det er på denne baggrund, regeringen fremlægger sit forslag til økonomisk reform her i Folketinget. Regeringen vil fortsat arbejde for at finde løsninger, der kan skabe bred tilslutning. Vi håber, at en grundig debat i Folketinget vil bidrage til, at vi kan komme videre.

Opbygningen af det indre marked i Europa gør, at det er helt nødvendigt, at vi i de kommende år ændrer den danske skatte- og afgiftsstruktur. Vi må sænke selskabs- og virksomhedsskatten, så det bliver mere attraktivt at producere og skabe arbejdspladser i Danmark. Regeringen foreslår den nedsat fra 50 pct. til 40 pct. i forbindelse med indførelse af en konjunkturdigningsordning, samtidig med at afskrivningsreglerne forenkles. Vi må tilpasse de danske afgifter, så Danmark kan deltage i det indre markeds fri grænsepassage for varer og personer. Regeringen foreslår som et første skridt, at afgifterne nedsættes inden for en ramme på 4 mia. kr.

Vi må nedsætte de høje danske marginalskatter, så det bedre kan betale sig at arbejde og producere i Danmark. Regeringen har foreslået 22-pct.-skatten nedsat til 18½ pct., 6-pct.-skatten helt fjernet og 3-pct.-fradraget forhøjet til 5 pct.

I alt betyder regeringens forslag en lempelse på godt 36 mia. kr., men med en udlandsgæld på 300 mia. kr. og årlige rentebetalinger til udlandet på godt 30 mia. kr. er der selvfølgelig ikke mulighed for store skattelettelser, der ikke bliver finansieret. En stram udgiftspolitik skal yde et væsentligt bidrag til fjernelse af underskuddet på betalingsbalancen og skabe grundlaget for et lavere skattetryk. Men indtil der er overskud på betalingsbalancen, må nedsættelsen af skatter og afgifter nødvendigvis finansieres på en forsvarlig måde.

Derfor skal det også i dag fastslås så klart, at ingen misforståelse er mulig: Det, regeringen foreslår, er en helt nødvendig skatteomlægning. En større nedsættelse af skatterne, som giver større forbrugsmuligheder, kan ikke komme på tale, før vi begynder at afdrage på udlandsgælden; det vil med andre ord sige, når der er overskud på betalingsbalancen.

Regeringen foreslår skatteenedsættelserne finansieret ved at fjerne eller nedsætte værdien af en lang række fradrag. Vi tror, det er en klog disposition at mindske fradragene og bruge pengene til at nedsætte skatten af den sidst tjente krone.

Regeringen foreslår endvidere at ændre finansieringen af udgifterne til dagpenge, arbejdsløshed og sygdom. I dag finansieres en meget stor del af udgifterne til dagpenge af de almindelige skatter og afgifter.

Regeringen ønsker at indføre et nyt, særligt sikringsbidrag for arbejdstagere på 3 pct. af lønindkomsten til finansiering af udgifterne til dagpenge og efterløn. For selvstændige erhvervsdrivende indføres et tilsvarende bidrag på 3 pct. af den skattepligtige indkomst. Arbejdsgiverne skal herudover betale et bidrag pr. beskæftiget til finansiering af udgifterne til dagpenge og efterløn.

Af hensyn til konkurrenceevnen optrappes arbejdsgivernes bidrag gradvis. Når finansieringsreformen er fuldt gennemført i 1995, skal arbejdsmarkedets parter hver finansiere halvdelen af udgifterne.